

**VIERING VAN DE
EERSTE ZONDAG
VAN DE ADVENT**

*Ze gaan hun zwaarden
tot ploegijzers omsmeden,
hun speren tot sikkels.
Geen mens grijpt nog naar de wapens
en niemand oefent zich in het vechten.
(Jesaja 2)*

VOORAF

Orgelspel

INTREDE

Lied.
t.: Marcel Zagers
m.: Willem Vogel

A.: **Er is licht, er is donker en het is goed.
Licht om al wat groeit en bloeit
van harte te bewonderen,
donker om de sterren
aan de hemel te zien flonkeren.
Er is licht, er is donker - zo is het goed.**

**Er is zomer en winter en het is goed.
Zomer om te reizen zonder
zorgen heel de wereld rond,
winter om te rusten
met de aarde die op adem komt.
Er is zomer en winter - zo is het goed.**

WELKOM.

Advent -

*Ingehouden sober leven,
verwachten en waken;
tot jezelf komen en je afvragen
of je nog wel jezelf bent.*

*Onze wereld begint te beseffen
toe te zijn aan 'n grote beurt,
aan 'n diepgaand onderzoek naar
wat heeft gebaat, wat geschaad.*

*Levert kennen geluk
en kunnen welzijn op ?
Heeft wat we doen zin en weten we
wat we in handen hebben ?*

*Welkom u allen hier
om wille van elkaar
in Gods naam samen.*

+

A.: **Er is spreken en zwijgen
en het is goed.
Spreken om te zingen
van het goede dat de aarde geeft;
zwijgen om te horen
wat geheimvol in ons mensen leeft.
Er is spreken en zwijgen - zo is het goed.**

SCHULD BEKENNEN.

V.: Even weg uit alle rumoer,
even rust na al het haasten.
Even stil bij zoveel krakeel,
even mezelf geen geweld aandoen.

Even niet me laten gelden,
even niet er tegen aan.
Even weg uit het vlakke,
even onder in het diepe.

Wie ben ik eigenlijk;
wie voor anderen ?
Hoe ben ik bedoeld;
wat heb ik er van gemaakt ?

A.: **VERGEVEN WIJ ELKAAR
EN GOD EN GOED ONS ALLEN.**

BEZINNING.

A.: Even rust in het rumoer, *t.: M. Zagers*
 de haast is uit de straat verdwenen.
Mensen nemen tijd voor elkaar:
 kerst is in het jaar. *m.: W. Vogel*

*Een cultuur vol lawaai
 vervreemdt mensen van
 het leven, elkaar en zichzelf.*

A.: Even rust in het kabaal,
 de stilte waart rondom de huizen.
Mensen schuiven dicht naar elkaar:
 kerst is in het jaar.

*In stilte samen kunnen zijn
 toont hoe hecht en hartelijk
 de band met elkaar is.*

A.: Even rust als niets meer hoeft,
 niets meer te willen en te wensen.
Zie de mensen thuis bij elkaar:
 kerst is in het jaar.

*Buiten kan het stevig herriën
 maar ook binnen kan het
 flink tekeergaan.*

A.: Even rust in het rumoer,
 de haast is uit de straat verdwenen.
Mensen nemen tijd voor elkaar:
 kerst is in het jaar.

GEBED.

V.: *De bomen verliezen hun tooi;
 de akkers liggen leeg en
 de hemel donkert vroeg.*

*Het wordt stil; een sluier
 van zwanger zwijgen
 spreidt zich over de aarde.*

*Als dauw in de morgen
 en schemer in de avond
 daalt rust over het land.*

*En in het diep van ons hart
 hunkeren wij mensen naar
 die rust, dat licht, die vrede -*

*naar U bij wie wij
 eens thuis en geborgen
 hopen te mogen zijn.*

A.: *Amen.*

Lied. Zover wij kunnen kijken (1c) *t.: Adri Bosch*
m.: Willem Vogel

EERSTE LEZING.

*Jesaja 63,16-17
 64,3.7*

Zo smeekt Jesaja God
 naar de mensen terug te keren.

'Gij die ons een vader bent en
 uiteindelijk uitkomst brengt,
 eeuwig is uw naam.

Niet langer oog voor U zijn wij gaan dwalen.
De liefde bekoelde.

Maar omwille van uw mensen zeg ik U:
keeronder ons terug; wij kunnen niet zonder U.
Scheur de hemel open en manifesteer U,
dat de bergen er van schudden.

Gij alleen zijt God.
Die op U hopen staat Ge bij,
komt tegemoet
die blij om U het goede doen.
Wij zagen U niet staan, holden maar door;
er was geen houden aan.
Vuile handen maakten we en zelfs
op het goede wat we deden rustte een smet.

Als dor blad gingen we tegen de grond;
op de vleugels van het kwaad
vervaaiden we naar nergens.
Niemand dacht er aan
U in het spel te betrekken;
niemand waagde het, zich op U te verlaten.
Gij waart uit het zicht verdwenen en
wij, wij modderden maar aan.

Toch zijt Gij onze vader, de boetseerder;
- wij het leem, uw handwerk.
Daarom, blijf niet weg. Vergeef en vergeet.
Heb oog voor ons; wij zijn uw mensen.

Lied. Zover wij kunnen kijken (1c)

HET EVANGELIE.

Marcus 13,33-37

In die tijd zei Jezus tot zijn volgelingen:
Wees op je hoede en waakzaam; want je weet niet
wanneer het ogenblik daar is. Het is ermee als met een
man die in het buitenland vertoeft. Bij het verlaten
van zijn huis heeft hij aan zijn dienaars het beheer
overgedragen, aan ieder zijn taak aangewezen en de
deurwachter bevolen waakzaam te zijn. Weest dus
waakzaam, want ge weet niet wanneer de heer des
huizen komt, 's avonds laat of midden in de nacht, bij
het eerste hanengekraai of tegen de morgen. Als hij
onverwachts komt laat hij u dan niet slapend vinden.
Jullie en iedereen zeg ik: wees waakzaam!

Lied. Zover wij kunnen kijken (1c)

MEDITATIE.

Om de stilte om mij heen te hebben,
alle spanning te laten wegebben
wil ik graag met zachte schreden
dit stiltecentrum binnentreden.

Om even stil te zijn en ingetogen,
mezelf te vinden en flauw gebogen
te lispelen een oprecht gebed,
daarvoor heb ik mij hier neergezet . . .
(Welkom Grote Kerk Zwolle)

Kort orgel melodie lied

Het is stil, fluisterend stil.
Ik ben één met de stilte
en in de stilte van mijn hart
luister ik naar dat
wat ik in het gejaagde gaan
van het dagelijks bestaan,

niet horen kan, niet horen wil.

Geen weelderige woorden
 noch vrome gebaren,
 geen zinloze taal.
 Maar echt en oprecht
 zachte klanken
 eenvoudig gemeend.

Gevouwen handen
 ze steunen elkaar
 ze steunen mij.
 Verstrengelde vingers,
 bron van warmte en vertrouwen,
 van hoop, van kracht.

Het is stil, fluisterend stil.
 Ik ben één met de stilte
 en in de stilte van mijn hart
 heb ik gezocht en gevonden,
 heb ik gevonden wat ontbrak.
 (Evelien Lenaerts, studente)

Lied: *Min de stilte in uw wezen,
 zoek de stilte die bezielt.
 Zij die alle stilte vrezen
 hebben nooit hun hart gelezen,
 hebben nooit geknield.*

*t.: Adema van Scheltema
 m.: Willem Vogel*

Neem van mij mijn onrust
 Het jagen door de tijd
 Het piekeren, de zorgen
 De onmacht en de spijt.

Neem van mij mijn twijfel
 Het rusteloze gaan
 Het steeds weer zoveel moeten
 Het nooit genoeg gedaan.

Geef mij van jouw ruimte
 Het wijde van de lucht
 Het verre vogelfluiten
 De ganzen in de vlucht.

Geef mij van jouw kleuren
 Het lichte tere groen
 Het wit van de margrietten
 De klapproos, korenbloem.

Geef mij van jouw stilte
 De kalmte van een meer
 Het regelmatig ritme
 De branding van de zee.
 (Margreet Spoelstra *Om adem*)

Lied: *Leer u aan de stilte laven:
 waar het leven u geleidt.
 Zij is uwe veil' ge haven
 want zij is de grote gave
 van de eeuwigheid.*

De stilte ving mij op (HenkVijver)
 in open armen vol begrip
 en wij waren tezamen
 in hechte vriendschap verbonden,
 waar niemand tussen komen kon;

wij begrepen elkaar
 en ik sprak woorden die ik
 tot geen mens nog ooit gesproken had;
 ik vertelde over het leven
 over verdriet en over pijn
 en over het verlangen
 een ongeschonden mens te zijn;

ik deelde al mijn angst en twijfel
 en zij luisterde naar mij,
 zoals nog nooit een mens
 naar me geluisterd had;

het was alsof de stilte
 de eenzaamheid verdreef
 en vriendschap bood die ik nog nooit
 gevonden had maar die voor altijd in mij bleef.

En ik dacht bij mijzelf:
 wat ik altijd al heb gezocht
 heeft naam noch woorden nodig;
 het is mij in de stilte overkomen.

Lied: *Sluit de stilte in uw gaarde,
 wees in haar gelukkig kind:
 al wie z'aan haar schoot vergaarde
 alle zaligen op aarde
 hebben haar bemind.*

'Omwille van uw mensen, (Jesaja 63)
 keer onder ons terug;
 wij kunnen niet zonder U . . .

Het zal in onze tijd alleen gebeuren als we paal
 en perk gaan stellen aan 't eigenzinnig doorslaan van
 geld en goed, winst en weelde - 't mateloos
 uitgaansleven . . .
 als we weer meer gaan leven overeenkomstig wet en
 regel, hart en ziel van leven en natuur, van licht en
 donker, van opgetogen uitbundig en stil ingetogen,
 werkzaam actief en ontspannen in rust . . .
 als we meer in balans gaan leven zoals de monnik.

'Van de monnik kunnen moderne mensen leren hoe
 hun gemis op te heffen door eerbiedig aandacht te
 geven, de juiste maat te houden, sober en in eenvoud
 te leven, in een vast natuurlijk ritme, stilte en rust te
 zoeken en de band aan te halen met wie en wat hem
 overstijgt.' (Ton Houmen)

Kort orgel

ADVENTSKRANS.

A.: **RORATE CAELI DESUPER** Hemel dauw
ET NUBES PLUANT JUSTUM. de gerechte

M.: Ne irascaris Domine Geen toorn, Heer
 ne ultra meminervis vergeet het kwaad
 iniquitatem: ecce civitas de heilige stad
 Sancti facta est deserta is een ruïne
 Sion deserta facta est Sion een woestenij
 Jerusalem desolata est. Jeruzalem
 Domus sanctificationis tuae Uw heilig huis
 et gloriae tuae, ubi waar onze vaders
 laudaverunt Te patres nostri. U loofden

A.: **RORATE CAELI DESUPER** Kaars
ET NUBES PLUANT JUSTUM. ontsteken

Een kaars, een licht
op een oude stam -
als een fakkel van leven
uit het verleden meegegeven.

Een kaars, een licht
op een krans van groen -
een fakkel van vertrouwen
in wat is en wat komt.

Een kaars, een vlam
flakkerend in de wind en
kwetsbaar als een kind -

Een kaars die brandt en
langzaam opgaat in en aan
't licht, de warmte die ze geeft.

ONDERBREKING.

Collecte
Brood en Beker

Lied.

BROOD EN BEKER.

*De schaduw van Uw glans
over ons bestaan -
de warmte van Uw adem door ons heen -
een teken van Uw genade in ons leven -
het gloren van Uw ochtend
in onze nacht -
het is genoeg om in vertrouwen
samen het brood te breken
en de beker door te geven
tot alles zal zijn voldragen.*

GEDACHTENIS.

*Bid voor die huiveren en tobben;
er zijn er zoveel.
Voor die meelevend bijstaan;
er is zoveel vraag naar.*

*Gedenk hen met wie we alledag beleefden
en die van ons zijn heengegaan.*

Met eerbied noemen wij bij naam:

*Gedenk ook hen die - waarom dan ook -
zichzelf het leven benemen.*

*Wie gedenkt dankt;
wie dankt gedenkt die leven.*

GEBED AAN TAFEL.

Gezongen, gezegd

A.: **Verhef uw hart wees welgemoed
verhoop de dag die daagt voorgoed.
Gedenk de Heer en zijn verbond
in woord en brood totdat Hij komt.**

*Wanneer zoals nu
het leven verstilt, geen blad ritselt,
geen vogel vrijuit zingt;
alle leven in zichzelf keert
en stil ingetogen rust -
dan verlangen we ernaar ons oor
te luisteren te leggen bij de stilte,
die spreekt van U.*

*Wanneer zoals nu
de nachten lengen, de dagen korten;
zon en warmte verliezen
kou en duisternis winnen -
dan groeit in ons de hoop
geborgten te zijn, gedragen te worden
door een hand die ons vast houdt.*

**A.: Totdat Hij komt bestaan wij hier
wakend en wetend dag noch uur,
elkander dragend in geloof
Gods woord verwachtend van omhoog.**

*Wanneer mensen zoals nu
een onderdak en thuis zoeken;
ons willen warmen aan elkaar
en dromen en zingen
van licht en vrede -
dan ontwaakt in hen het kind
van Bethlehem, hoop en belofte.*

**A.: Komt hij berechten't mensenras
als ik mijn broeders hoeder was
als ik hem deelde brood en land
roept Hij mij aan zijn rechterhand.**

*Zoals een kind op zijn moeder
vertrouwde hij op U en ging
voor de mensen zonder voorbehoud.*

*In wat hij zag bespeurde hij Uw hand,
voelde Uw adem in al wat leeft,
in klacht en lach Uw medeleven.*

*Door kwade naam en laster heen
keek hij mensen tot in het hart
van goede wil en deelde met hen
brood en beker, zichzelf helemaal.*

**A.: Verhef uw hart wees welgemoed
verhoop de dag die daagt voorgoed.
Gedenk de Heer en zijn verbond
in woord en brood totdat Hij komt.**

*De laatste avond van zijn leven
brak hij het brood en at het
met hen die bij hem waren, -
droeg hij zijn beker over aan
allen die hem drinken willen en
maakte met hen een bindende afspraak:
te zijn die hij is geweest,
te doen wat hij heeft gedaan.*

Hij bad:

ONZE VADER.

Brood breken

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

**A.: Nu daagt 't in het Oosten
het licht schijnt overal.
Hij komt de volken troosten
die eeuwig komen zal.**

*Als we 's morgens de dag nu eens
rustig beginnen en ons de tijd gunnen
tot onszelf te komen en te 'aarden' ...*

**A.: De duisternis gaat wijken
van d' eeuwenlange nacht.
Een nieuwe dag gaat prijken
met ongekende pracht.**

*Als we overdag nu eens
niet jakkeren en jagen, maar wat
we doen blij en eerbiedig doen ...*

**A.: Zij die gebonden zaten
in schaduw van de dood,
van God en mens verlaten
begroeten 't morgenrood.**

*Als we 's avonds er nu eens zijn
voor onszelf en voor elkaar en
samen op verhaal en tot rust komen ...*

**A.: Reeds daagt het in het oosten,
het licht schijnt overal.
Hij komt de volken troosten
die eeuwig komen zal.**

ZEGENWENS

**Gun u deze dagen tijd om te aarden,
tijd voor elkaar; tijd van vertrouwen in die
God en Goed is en die ons zegenen mag
in de naam van Vader Zoon en Heilige Geest.
Amen.**

ORGELSPEL